

дѣтель. Сенатътъ обрадовахъ, опредѣли му съ док-
кретъ единъ триумфъ. И споредъ туй официално рѣ-
шеніе, Домиціанъ е побѣдителъ на Дакытъ, а въ
сжщето време, по Евсевія, и на Маркоманытъ, съ
които наистина бѣше водилъ война, но безъ ника-
къвъ успѣхъ. Ласкателитѣ му, а най-вече поетитѣ
римскы на онуй време, преувеличихъ минимытъ
тѣзи побѣды, като ги въздигахъ по-горѣ отъ
побѣдытъ на Александра и Цезаря. Бойтъ съ Да-
кытъ трая отъ 86—90 год., а триумфътъ на Доми-
ціана трѣба да е станалъ по 91 год. слѣдъ Р. Х.
Като са склучи мирътъ, този И-ръ повелъ да въз-
дигне въ земята на Дакытъ превѣсходенъ единъ па-
метникъ въ честь на Фуска, който тамъ падна мър-
тъвъ съ цѣла армія.

§ 6. Другый тѣхенъ бой съ Траяна, който ги побѣдява.

Годишнината, която Домиціанъ са задлъжи да
плаща на Дакытъ, слѣдуваше да имъ са дава до
царуваньето на наследника му Нерва; но Траянъ,
който наслѣди Нерва въ 98 год., не рачи вече да
плаща безчестната тѣзи давнина. Неговото отрича-
ние накара Дакытъ да са приготвятъ за новъ бой
и да помолѣтъ тозъ-пакъ съѣдытъ си *Язигытъ*
да имъ додѣтъ на помощъ. Послѣднитѣ, като имъ
отказахъ подъ предлогъ да не са развалихъ съ Рим-
лянытъ, Децебалъ ги удари и облада значителна
една часть отъ земята имъ. — Траянъ сетнѣ, като
нападна Дакытъ и ги подчини, не рачи да имъ повърне
тѣзи часть, макаръ тѣ (*Язигытъ*) да я изгубихъ по
причина на своята преданность къмъ Римлянытъ. ⁽²⁾

⁽²⁾ Dio, l. LXVIII, p. 774.